

არ ლ ე კ ი ნ ი.

მოქმედება მეთრე

საქარო მოდელი. სიღრმეში ზღვა იკლუნა...
მოცულობით სიღრმეში ზღვა იკლუნა...
მოცულობით სიღრმეში ზღვა იკლუნა...

ს ე მ ე ა I.

- 1. **ჯარისკაცი.** მოხდით თუ არა ამ ალტაცების ღირსია ძმომ, თითო ჩვენგანი.
- 2. **ჯარისკაცი.** ახლა რა ნაღმს გაიხდის მეთრე.
- 3. **ჯარისკაცი.** რაღა თქმა უნდა, ალტაცამიდან მტრის დროშა მოგვსს მთლად დავლეთილი.
- 4. **ჯარისკაცი.** ვეი გენვლეთ, ამ თავებობას ვეღარაფერით გაისწორებენ.
- 5. **ჯარისკაცი.** რაც გსურს ზურგზე ბოლი ვაღინეთ საშვილოვილოდ დახსოვდებათ. ვინ იცის, იქნებ კიდევ ნაწილები, მაგრამ ეს გვიანა არის. გამარჯვების ღმრთის მათთვის სირცხვილი შეუღლებ დღესათი დასაწყობდით.
- 6. **ხალხი.** (აღტაცებით და ბუნების სრალით).
— მო, გაუშვარჯოს... კვლავ გაუშვარჯოს... გამარჯვებულნი, კვლავ გამარჯვებულნი.
- 7. **მოქალაქე.** (შუადან). პრინცი საღ არი?!
- 8. **ყველანი.** პრინცი გაუშვარჯოს...
- 9. **ხმა სიღრმეიდან.** დღეგრძელ იყოს უკუნისაღმეც!
- 10. **მოქალაქე.** პრინცი მოკმუნდა...
- 11. **მოქალაქე.** როგორ თუ პრინცი? განა გჯერ მეყვედ არ კურთხებულა?
- 12. **მოქალაქე.** არა, დღეს არის ამ კურთხევის დღე თეთი დედოფალი მოვა ამ ადგილს, მოართავს შემეციდრებს დიდებუთა, და, რა კურთხევით დაადგავს გვირგვინს. ნაღმს გამარჯვებულნი დამსწრეთათვისა.
- 13. **2 მოქალაქე.** (ჯარისკაცებს). პრინცი ამხეში გვიანათი, გმთავრა, ამ მოში როგორ იბრძოლა იგი?
- 14. **ჯარისკაცი.** თქვენ ამხეში გვთხოვეთ და არ კითხულობთ, თუ ყველი როგორ ამოვეყვებო.
- 15. **1 მოქალაქე.** ღვინო მოიტათ, ფალგურის ღვინო!
- 16. **ჯარისკაცი.** (ჩამოვალდა, ხალხი ვახს შემეციდრეს). არ მოგელოდით თუ ჩვენს შემეციდრეს. ასეთი ნიჭი გამოაჩვენებოდა. ვახს მომადგარ მტრისა რაზმების გულში ისე დატყობდა ვით ზვილდი-სარკი. წამს ვხრებდა იყო, წამს მეთრეფივან. ქსოვილი ვარჯისკაცი არ შორიდებოდა და იქიდანა შიკრიკის პირით ათას ბრძინებებს მუის იძიებოდა. შორის შემეციდრებს, გამეცდებოდა, ახივანებდა არ ითქმის პირით. (მოაქეთ ღვინო). მაგრამ, დამაყავი, ჯერ ღვინო მოგვცა, რომ შემეციდრე უფრო ხალხისთანად ვადავიშლიათ ომის სურათი. (საღრმეს მიუვლეს, შუადან ვახსოვს ამაღანს). ვინ არა კარგია, უკვდავება! ამა, ესეა შენც იგებე, ძმომ...
— მო, რას ვამბობდი?!
- 17. **1 მოქალაქე.** პრინცი შესახებ...
- 18. **ჯარისკაცი.** იმას ვამბობდი: ასეთი გმირი გჯერ არ მინახავს ჩემს სიკაცულში. სადაც კი ვახს, იქ გამეცა სასიკეთო სიკეთის შავი დემონი. ხელდახელ ხმირად მუშობთ თუ ხმლითა, ჯაკეტის პერანგსა უფრებდა მტერსა, ზოგს შუა კეცივდა, ზოგჯერ კი თავებს ხუთს ერთ მოქმედით ავდებინებდა...
შემგწოდნენ ბოლოს, ხანაჯის თავზე მტერმა აუშვა პირველად დროშა. შესწავლა ომის ხმა. ბოქმუნდა პრინცი ამაყად შვედა ლურჯა მტრანზე, ჩვენ გამარჯვების საღამო მოგვცა, მიხვდა მტერსა, არათვა დროშა, დაბრუნდა შემეციდრე თავის კარავში, და, რა მოისა მბრებებ მანრია, ნელ-ნელა იწყო მტრის მოგზაინილი მოკაქელეების წყარად მიღება.
- 19. **ხალხი.** (აღტაცებით). პრინცი გაუშვარჯოს!.. მოკმუნდა მეყვეს!..
- 20. **ხმა შუადან.** ჩუთ, დედოფალი!.. (ჩორჩქალი შეიქმნა).
- 21. **ხვდა და სხვა მხრივ.** ვგონებ მოაინა!
— კარი გაიღო... მო, აქ მოაინა...
— დედოფალი... სწორედ ის არის...
- 22. **1 მოქალაქე.** საბარკო ქალი ჩვენს გულისთვის თვალისა ჩინი ვით დაიბნევა.
- 23. **ხმა.** — ვგ ღირსი არის გაღმერთებისა...
— დიდება იმ ერს, ვისაც მფარველად ესეთი დღეა გამოუჩინდა...
- 24. **1 მოქალაქე.** ამ სიბრძნევით რა რიგად ჰმუნენს.
- 25. **2 მოქალაქე.** ვე იმითომ, რომ საშობლობს მაღლი მარჯვენადი თავზე ადგია.
(საზოგადო მოსაუბრე, ქვეყნის სრალი, „გამარჯვებული...“ დღეგრძელი იყოს დედოფალი... შუადან დედოფალი ქამებში, შუადან ტანკრედი).

ს ე მ ე ა 2.

- 1. **დედოფალი, ტანკრედ.**
- 2. **დედოფალი.** საღამო ჩემს ერს, კურთხევა მამე!
- 3. **ტანკრედ.** ჩვენ დედოფალს საღამო ჩვენნი... (ქვეყნის სრალი „გამარჯვებული“).
- 4. **ტანკრედ.** ხალხო, ყველამა თავისი ადგილი მონახეთ გსურვთ, გასწიეთ სიღრმეში.
— როცა დრო მოვა, ჩვენვე მოგვხიბობთ. (ხალხი მხარხარად მიღს სიღრმისაკენ).
- 5. **დედოფალი.** მო, შემეციდრე შეიღობ და მამამ, თუ რომ ვაღდს ვეღვ ვერ გადავიხიდი.

ტანკრედ. თქვენს შიშს მოვლო სრულიად ბოლო: პრინცი ჩვენი საშობლობს მხსნელი.

დედოფალი. ვადაღმ გამეცა გამარჯვებისთვის!.. მაგრამ რატომღაც არ მეყრა, ტანკრედ...

ტანკრედ. კიდევ ეკვებ? რა მიზეზია?

დედოფალი. ნეტავი ხელი არ ამითართოდეს, რომ თავს დავაღდა მამს გვირგვინი. შენდღეში, ტანკრედ, არას ვინაღლი, წყალო, მონასტერს, დავეციკარებები. იქ დავებობი ჯვარის წინაშე და ცრემლით ვრქვევით თავს შევწყალე, რომ ზვილსა ჩემსა მისცეს მხენობა, ჩემი მამულის მამა მფარველა.

ტანკრედ. ვე ხომ თვით ვალის მოხდა იქნება.

დედოფალი. ამბომ „ეკლისოს!“ ვეყერი უფალსა, რომ არ მამიხილს რაც ვალდ მამეცს, თორემ, ოპ ტანკრედ, ქვეყნისთვის განვციკვებებდი ჩემ საქიელით.

ტანკრედ. მარათა არის, ზვილია ჩემი, მე ის შეკუთვინს როგორც დედისა, მაგრამ... ეს, ცხარა, სჯობს, რომ დედუმე, გულში ჩავიკლა ყოველი ზრახვა.

ტანკრედ. მაგრამ კანონით მაგის უფლება...

დედოფალი. (აწყვეტინებს). რა, კანონი? რა კანონი? რომელ უფლების სახელს მახსენებ? თქვენს მამულზეთ თქვენი კანონით ხალხს მოუვლით კი არ დასება? ოპ, ტანკრედ, ტანკრედ, მამული ჩემი ისედაც მრავალად გავმეზობელი, საშობლობა ჩემი, რაც გულით მიყვარს, რასაც რომ თავი ვიწავლება, ელის ჩემგან ხსნას, ელის წყალობას, ელის ნუფესა და ახენებას. მაგრამ... დღეს... ვამე, სწორედ აი დღეს ჩემი ზრუნვისა დიდ გვირგვინი იქნება მხოლოდ დამეცელი მისი. დღეს თქვენ კანონის დიდებულებით უნდა ვიტყუო და ვითვალთქყო, რომ მის მომეცელად ის ავირჩიო, ვისაც ამ გულში არა აქვს ბინა. ოპ, თუ იქნა ამაზედ მტერი სასჯელი მიმიღე, და... მამული. ბედის მასხარად ასე ავღება? მე, დედოფალი კანონიერი, მე, ვიც ნუფემდ უნდა ველოდო, უნდა ავდგე და მას ჩემი ხელით... (სუსტდება).

ტანკრედ. (მეუწყელება). ოპ დედოფალი, რა გეშინება?

გონს მოდი...
დედოფალი. გონს? ჰო! გონს მივიღე!.. რომ მოვიკრიბო ახალი დღე... წავრდებ ქვეყნის წინ და ის არა ვთქვა, რასაც ვგრძნობ, ვფიქროვ, ვფიქრობ ანუ ვგრძნობ... და ეს იმითომ, რომ მე ქალი ვარ, სუსტი, ობოლი, მაღალ უფისტირო... ვინა სქენია, რომ დედის თავის უფლება თვითონ ვერ მოებმაროს? შეილი ჩემია და კი არ ძალმის დედამ ის ვუთხრა რასაც ვგრძნობ, ვფიქრობ... (სწრაფად გადასტრის სველს, უფრო მეტედ და, ტანკრედს მხარზე დავუგდნობ. ანაზღურად კეთილი აღმოხდება).

ტანკრედ. ოპ დედოფალი, დამეციდრე-მეთქი...

დედოფალი. (ფიქრში წესული). ოცი უფლა ამ ტანკრედში ვარ. ოცი უფლა არ მღირსებია პირზე ღიმილი და ზვილის ტრემლი. შეილი მყარა და იმავე დღე მის ვაჩენის დღეს წყველით ვაჩენებ. ოპ, რომ არ ვიყო მე დედა მისი, ან რომ მამათა მოველონივობდი, მაშინ, მერწმუნე, მთელს ამ ქვეყანას სახარულ ქვეყთ შევამარჯუნებო... მაგრამ ქალი ვარ, არა ვეცკი, რომ რკინის ხელით თავზე გვირგვინი მოვტაცო უღირსს და გაუმეტყვრო. რას ვაჩენე ზვილსა, თუ კი მამულსა „შავი ღოდოვით თავს დააწყებდა“? არც ერთი პირი, ვეგბა, ომი ისე არ არის საშიში ჩვენთვის, როგორც უღირსი გამგებლის ყოლა. გვეღს ეერ ვაღვანევეთ მხარის ნთხევასა, თუნდაც ათას გზის ვაწვრითანი მიესცეთ. კიდევ ვადაღმ დემაროს, რომ დამამარგ-მე, თორემ ვერას დროს შევასრულებდი, რასაც ვავილებს დღეს გრი ჩემი. ესეა გამიმეც მონასტრისკენ, იქნებ განგებამ მისინოს აჯა და ჩემს ქვეყანას ვაშამებულსა არიდოს პირი, ზედმეტი ვანცდა! (წაფლას აპირებს).

ტანკრედ. რა დროს წასვლა, ყველა აქ მოვლენ ოპ, დედოფალი... შენი ხილვა მსურთ...
დედოფალი. მამ ჩემი ხილვა? რა სპირა ბრმა მქნანგურის მამიშეობა!.. არა, წასვლა სჯობს... წამყვია, ტანკრედ, ისევე იქ, მუშარ მადონას წინა, რომ ძირს დავებოა ცრემლითა საფრქვევით. ისევე ის, ტანკრედ, ის მიმიხდება ჩემს გულის პასუსს, ჩემს ცრემლითა ფასს: მეც ხომ სიმწარით დახლებული ვარ, მეც მისევე ვენჭი... მისევე მეც დამაქვს ბნელი სიკვდილი და მუშურება, წავიდეთ, ტანკრედ...
ტანკრედ. ამა, და მოვდევ... (გაიან, მკობრ ჰაუბა, შუადან კოლომბინი ვახსნდა და ბრევლა).

ს ე მ ე ა III.

კოლომბინი, ვახსნარ და ბრიგელი.

კოლომბინი. აქეთნ არის ვახსნარა გვა?

ვახსნარ. ხომადღს მივასწრებთ. ამა ვექაროთ, თორემ საცა ვაღვიძებენ.

ბრიგელი. მოკმუნდს სწორედ ამ დროს სურს ბოლომე ჩვენგან გასივლა, თავდავიწყება.

კოლომბინი. მაგან არღვევინ მოკლა? წყვეულისი (ტრემლს იმუნება).

ვახსნარ. ხომ არ ვაგიყვით, ჩუხამ, რას ჰყვირი... (აქეთ იქით იფრება).

თუ ვაგივიყვინებ, შე უნდა დემარო, შენც არღვევინ ვაგამეზავერებენ.

კოლომბინი. ნეტავი ვაგრამ... იცი: მოდი და

მე აქ დავრჩები... მივალ მასთან და...
ვახსნარ. შენს საქმოს მოესობე? ვეცინა არი... რაც მოინა, მოინა, თავს მოუყვლა, ამ სოფელს ვეღარ დავბრუნდება.

კოლომბინი. სიყვარული მსულთა-მდე არის...
ვახსნარ. ახლა მოკმუნდა „სიყვარული“ თქვენ, ეს ქალები ქაენი ხართ სწორედ: ჯერ კაცო აწივებთ, სტაჯივით, ატრებებ, და შევიყვარებთ ან ძლიერად ადრე, ანდა სულ გვიან, როცა არა პლირის. ჩემო საბარკო ძმო ბრიგეინ, შენ ისე წახველ, რომ არ გეღირსა ტრეიღებისა დიდი სიტკობა, ესლა კი, ზედაც, თავს მოგვტრიონ, როცა საფლავში მატლებო გღრღინან.

კოლომბინი. ნუღარ მაყვედი... გასწი, დრო არის მენვე ნიხა და მოურავდე... (ვახსნარს გაეც).

ბრიგელი. შენც ხომ წამიხვიდა?

კოლომბინი. არა ბრიგელი.

ბრიგელი. როგორ?

კოლომბინი. აქ ვჩრები.

ბრიგელი. რისთვისა, დაო?

კოლომბინი. ჯერ არც მე ვცი დანამეციდრებით. ოღონდ ის ვიცი, რომ არღვევინს მეკლეს მოედება ამ დამით ბოლო.

ბრიგელი. შენ ჰგოდა, დაო ზომ არ გავაიცი?

კოლომბინი. ნუ სწუხარ, ხსნის გზას თვით გამოვინახებ ბრიგელი. მუშუარკებისგან ვაღვრეულხარ.

კოლომბინი. ვინ იცის, იქნებ მართლაც ამბობ, მაგრამ სიცივეს ჩემსას, იტოვდე, ქეშმარიტი გვა აუჩრები.

ბრიგელი. ეს ბოდა არის, სხე არ-ფერი.

კოლომბინი. ბოდა კაცო თვის, ქალისთვის არა: ამა შემეფე ღობაში არ ვარ? როგორი არი ჩემი პირუტყვი? მომიხილეთო? კაცს ვერ მომიხილავს? თინაძე მესესა ვერ გაუღვიძებ? სწორედ ამ პირუტყვს მეცემ საქმიელად, და როცა იგი ვამბრებულნი დავეფივებ ჩემს მეტრს სიმძაფრით, მაშინ ობობრი დანა მის გულსა ორად ვასერავს შეიფე ვამსაივით... საკმაისია რომ მე ქალი ვარ: ხმალი მამაკაცს მისცემს მძლეობას, ხოლო ქალი კი დასცემს, დაიპყრობს! ესეა მშვიდობით, შენც ვახსნარს ვაქვე, მე კი აქ ვარჩევი... მშვიდობით იყავ.

(ღელს ართხვებს და სხვა და სხვა მხარე ვაღინ. შემოდან ტანკრედ და არღვევინს სავით მანტიო).

ს ე მ ე ა 4.

ტანკრედ, არღვევინ.

არღვევინ. შენ დავებუდი, საღ ხართ ბიძივი? ან დეაჩემი რად ავციანებს?

ტანკრედ. ღოცელომბს შე-დო.

არღვევინ. მევე საღ ვნახავ?

ტანკრედ. ჯერ ტანკრედში, შემამ აქ მოვა და აი სწორედ ამ მალად ხის ქვეშ მიიღებ მისგან ღოცვას და სკობტრას.

არღვევინ. საბარკო დედა, თვალთა სობრამე რა რიგ უქმარებს ამ ზოზის დღეს. (ფერი მისლეს და წატრახაწვდა).

ტანკრედ. (მეუწყელება). რა გეშინებათ!

არღვევინ. არღვევინა.

ოდნავმა დღემამ მომიცვა მხოლოდ.

ტანკრედ. დედამ მოგაცვა? ისიც დღეს მეუფეთ?

არღვევინ. დღეს, მხოლოდ, დღეს ვგრძნობ თავს ასე სუსტად.

ტანკრედ. ნეტავ ეს იყოს უახსნარელი შენი სისუსტე და დონის მიხდა. ჩვენ დღეს გვეკრია რკინის კაცები, როგორიც იყო თვით მამა შენი... განსვენებული მთელს ქვეყანაზე მხოლოდ სიმკვრივით იყო ცნობილი. მას უწოდებდნენ რკინის სარდალსა და შე დემონისს მოქმედულ რატას. მხსოვს, ან როგორ დამავიწყდება ის დიდებული სასახაობა, როდესაც თვითონ მევიმე მოქმედით დროშებზე და ქვედ მის წინ იბრდნენ, კისრებზე საბელ ვადავდებულნი. ოპ, რა აღინა მოგვშორდა იგი, რა რიგ ვეცაროდა დღეს მისი თვით! მეუფე, რა მეუფე! ბოქმინი, მახვილი... მაგრამ განგებას ვერ აღვეუფლებით: დღეს შენ ბრძანებდი მისი მემკვიდრე, ახლა შენ იცი, თუ მამის სახელს როგორ შეშმოსავ შარავინდელით. ვინძლო, მახვილი მკვეთრად გეჭიროს, შენა ხარ მეუფე, სრული პატრონი ქვეყნისთვის სიკვდილ და სიკაცებლის. ეს არის, შეილო, კანონი იგი, რაც ხელისუფალი ვსლევით იმ დღეს, როდესაც თავზე გვირგვინს იღვამენ.

არღვევინ. ვეცდები, ბიძივი, აგრე მოუქცე...

ტანკრედ. ნუ დივიწყებ, რომ ვეცდებითა ვეცდები... ჩემს სახით შენი დიდი ეჭვიანობა: ან ამ ხელს, ასე მხრევივად რომ ვგრძნობ, დიდი ხანია, რაც ჩვენს ქვეყანას დამარბებული იყავი შეილო: ბევრი რამ ვაცვდა, ვადატრიალდა. ამიტომ, შეილო, ვამრთებს, მე ვენდო: გამოცილებამ ბევრი მასწავლა, და შეგიძლიან რომ მიმსახურო...

არღვევინ. დიდთა გმადლობ დარგებისთვის...
ტანკრედ. პირველ მცენებელ ვახსოვდეს შეილო: ძალა, ძალა ჩვენი უფლება!

არღვევინ. თუ ამ უფლებით ავიტუჭრევით ხომ ვარდევინევი მეთვისა სწორი?

ტანკრედ. რაღა თქმა უნდა. და ვე უფლებმა შენ გენიქება ამირებანი.

არღვევინ. აი, საცა მოვლენ ყველანი და დედოფალი მთელი ერის წინ გვიკრთობებს გვირგვინს, ვადავრეკემს სიკობტრას, ესლა კი, შეილო, დამრთვეი ნება, ვეახლო ტამას მოსაშვადებლად.

არღვევინ. მიხარბა... მალე მეც თვითონ მოვად...
ტანკრედ. დიდთა გმადლობ... არ დავიანდე. (გაღის).

ს ე მ ე ა 5.

არღვევინ, შენდგე ვახსნარ და მენავე.

არღვევინ. ოპ, ღმერთო ჩემო, რთი გათავდება ამ კომედის თავი და ბოლო!

მაგრამ აქ მოდის ვახსნარ... ვინ მოსდევს? (შეშინებ ვახსნარ და მენავე).

ვახსნარ. ოთხი დეკატი მინც ბევრია, მენავე ამა რას ამბობ, იმ ნახიამდე ვახსნარ არ უნდა, შე დალოცვილო? ვახსნარ. კარგი, ვახსნარს შენი კისერი. ამა, ეს ფული... ამა, მზად იყავ... (ფულს მისცემს, მენავე მიღს).

არღვევინ. ვახსნარ, ეს შენ ხარ?

ვახსნარ. (შემკრიალი). ჩემო ხელმწიფე...
არღვევინ. იმ კაცს რას სთხოვდი?!

ვახსნარ. არსფერს... ისე?!

არღვევინ. როგორ თუ ისე?

ვახსნარ. ვევაქურბოლი.

არღვევინ. რას?

ვახსნარ. იქით ვახსნარს, ჩემო ხელმწიფე.

არღვევინ. იქით ვახსნარს?

ვახსნარ. დიხა.

არღვევინ. რა რატომ?

ვახსნარ. რა მოგახსენოთ, დროა წავიდე.

არღვევინ. როგორც სწავს, კიდევ დავიხილავინარ. ვახსნარ. განა მართკ მე, ყველა, ხელმწიფე...
არღვევინ. მზავისი ჯერ მე არ მიბრძანებია... არა, ვერ წახვალთ... აქ დარჩითა ყველა...
ვახსნარ. მესმის ხელმწიფე. (ვახსნარს აპირებს).
არღვევინ. მოიცა ვახსნარ.

არღვევინ. შენც მეფობობდი წინად არღვევინს, ნუ დამიხილე, მართლა ვეყვარდა? ვახსნარ. ვინა მართკ მე, ყველა, ხელმწიფე... ის მევედარი არის და ვერ დამტრახავს... ვეყვარდა, განა?

ვახსნარ. დიხა, ხელმწიფე.

არღვევინ. მიუხედავად ყველა ამისა ვახსნარ, დივიწყო ყოველისფერი და მემსახურე მხოლოდ მე ერთს. თუ შენიშნევი შენ ორგულთა, მაშინ არ დავიშობ და შენც იმ ზღვაში ვადაგმავებ, როგორც არღვევინს...
ვახსნარ. ნება შენია, ჩემო ხელმწიფე. (კანკალებს)
არღვევინ. მსურს რომ ვრთულ კმაღ გავგულო მუდამ... და აი, სწორედ ამისთვისა ვახსნარ, მომეც ვეხელი ვევაქურბოლი. (ფულს ართხვებს).

შემეციე ვახსნარ, სინიღისის ქვეშ, შემეციე თვით მე არღვევინისა, არღვევინის მზე, ვამბობ, ოპ, ვახსნარ, ვინც ასე როგორ ვეყვარდა ერთ დროს შემეციე, რომ ვერ არ მიღალატებ...
შემეციე... რაო, მწველია განა? რატომ ვთრბებდი, რად ვანაკალი? იქნებ, ვაგნია, რომ ძალას ვატან? ნებაყოფლობის საბრძანების ვითაობა: თუ გული ვერჩის, ხეიცი არ ვიძმინს, ვამერეო ჩემი სიტყვები: „ვევიცავ“...
ვახსნარ. (კანკალებს). ოპ, ვევიცავ...
არღვევინ. არღვევინის მზეს.
ვახსნარ. არღვევინის მზეს.
არღვევინ. „ვიქნებნი მონა“...
ვახსნარ. ვიქნებნი მონა...
არღვევინ. (ფარული სობრახით ხელს გაუშვებს). არა, არ მეყრა... მითხირო, ვახსნარ, მართლა ვეყვარდა ის უხეღური? **ვახსნარ.** (კრემლებით). მაშინ მიყვარდა, ჩემო ხელმწიფე, თუ არა იგი, ის ხედით ვრულო... ოპ, რომ შემეძლოს მისი აღდგენა, თავს ვადავებდები სასიკვდილოთა.

არღვევინ. ნუთუ? არ მეყრა... ის კი ვიცი, რომ ამ გულადან მას ამოთრევს და მის საწაცლოდ ჰოქმუნდა მეფეს დღეობად აღდგოს. ესეა კვლავ ვიცი: შემეციე, ვახსნარ, რომ მასზე მეტად მემრთოვლებ და შევიყვარებდი.

ვახსნარ. მონას არა აქვს სხვა საბრძენი თვინიერ მეთვის სიყვარულისა.

არღვევინ. ჰოო, რა სტებები მართლს კი ამბობ? კარგი ოპ, ვახსნარ, ესედა ვეფიქრებო, მე ვამეციდრებ ერთს საღმარელის მადრამ ისე კი, რომ შენმა ჩრდილმიც სულ ვერ ვიციონ მისი მონასარი: მაშ მოდი ახლოს... მო... უფრო ახლოს... რის გეშინია? მოდი პირდაპირ... მოდი უშიშრად, შეშობმედივი... ნუ თუ ვერა მცნობ, ვერც ესეა, ვახსნარ? (ფულს მოუტრეს და ნაწველი თვის ხით). მე შენში ვეცებ არა თუ მამასს, არამედ თვითონ სიყვარულსა...

ვახსნარ. (ზარადკეხული). ღმერთო ძლიერო...
არღვევინ. ნუ გეშინია, არღვევინ კი არა, არღვევინი ვარ... (ჭკოვინის).
ვახსნარ. ეს სიზმარია... ვევიცებ... ღმერთო...
არღვევინ. ნუთუ ამ ხმაზე მინც ვერა მცნობ? ან ამ ხელს, ასე მხრევივად რომ ვგრძნობ, ანუ ჩემს სახეს, ვახსნარს, ვახსნარ გულს?
ვახსნარ. შენ... არღვევინ... ის ხომ დაიდრეს...
არღვევინ. არა, არღვევინს ჯერ დიდ ბედმა ძრ უღალატა; ვინც დაიღალა, ის, დაიღალა, როგორც პირუტყვი ბილწი ქნარებმა მოვლიერ ისე, ჩემს ხელმწიფეს, მემკვიდრის მკვლელი. ჩემს ხელში ვერა ათას ძალას ვგრძნობ...
ვახსნარ. მევე და როგორ? რა სასწაულით?
არღვევინ. ვხლა დრო არ მამეც, ვავკრით იღოდ, რომ ცოცხალი ვარ, რა ვენადვლევა. ჩემი ვარსკვლავი ვახსნარს მემხარის, ქვეყანას მავფლის სათამაშოდ, ძალამ დასორავუნა მეორე ძალი. ჩემს ხელმწიფის ძლიერმა მაჯამ მიორნცებულთა ტაბტი ვაღმომცა, ვე, არღვევინსა, უფრო მოკრონი მონას, ვისაც ქეციან ძალამ მო ვავკვდიერ.

ესეა კი ჰმედაც, მეუფე ვარ მეუფე, და მთელ სამეფოს ბედს, უხეღობას ისე ვავგობებ, ვით კამათისა...

ვახსნარ. (სიკვდილს) მესმის სიმძიბე მეთვის როლისა: აღმადა აქ უღერო რთული იქნება...

არღვევინ. (შემკრიალი) შენ მართლს ამბობ. მეტად ძნელია, მეთვი ვამოსილა. შენი რთლობა ამ გზით ვამოსილა. „საშიშროების სარკის წინა ვახსნარ, როცა ვრუდლად მაქვს ჩემს სწორედ...“ რაღა მისეი უწით მათნაწვდინა...

ვახსნარ. როგორ?!

არღვევინ. აქ მოვალდეს დედოფალი.

ვახსნარ. მერე?

არღვევინ. რა მერე, ყოველს ვაევენდობ...
ვახსნარ. შენ ჰგოდა, ძმომ...
არღვევინ. თუ ვამომეღინდა, მით უარესი ისევე იმათთვის...
ვახსნარ. გირჩე, საშიშარ ვახსნარ ნუ აირჩე.
არღვევინ. ეს დედოფალი ხომ ბრიგელი ვიცი ვით უფროს თავისი ქალი, ვიცი ვით უფროს თავისი გვირგვინი ისიც ვიცი, თუ ტახტის მემკვიდრე რა რიგი ზომლით ვეყვარებოდა. პირველი ჩემი სამეფო საქმე იყო საშიშროების მტრისგან გამოსახსნა. ეს შეველ კიდევ, ვარა ამისა მხოლოდ იკრას ჰყავდა სხვა მტერი, მტერი, ძლიერ ვენდებულზე ერთი ათასად ვარდანამეტი და ეს მტერი კი იყო ბოქმუნდა. იგი მე მოგვქალ და ამით კიდევ დასრულდა აქტი კომედისის. ეს უნდა დღესვე ვამეყო დედოფალს. მაგრამ... ვეფრეთ... დროა წავიდე, ვამოვიცელო ეს სასიკვდილი... (ვაღინ სასახლიდან გამომართება პრეცესია. სეფ ქალები ვარდ-ყვავილებსა ზენენ. მთელს ამაყად ვახს, ვევიცავ დიხა ტანკრედ, ესეა და შენც).

ს ე მ ე ა 6.

ტანკრედ, ვახსნარ, ვეცო.

ვახსნარ. აი ამილო, ვემოჩრდილები.
ტანკრედ. ქოჩრული ცოცხა დავგინდებ. ვერ ვგოვა მთლად არ დასრულებული, მაგრამ შენთვის ხომ სულღრთია; თუ რომ დღეს არა, ხვალ იფსენი ვავრგვინს. **ვახსნარ.** როგორცა ბრძანებ, მოვიტარებ მამა.
ტანკრედ. არაკას ვითხოვ შენს გვირგვინს ვარა. დიდი ხანია ჩემი ოცნება ამის ვარჯებო და ტრიალოვდა. დღეს აიხვია ვარა, და ამა, შენც ვამრჩევინდები ასული ჩემო, ესეა ჩამოდენენ ტანკრედ ამაყოფ, ამისათვის თვის ასულის სიკობტრით. ამა, სკადონ და ვა ვაღვიდობიან: მე მათ ვადავსხვებ ვით ბროლის ქეცას. (ამაყად მიღს სასახლისაკენ).

ვახსნარ. (ყველა ვახსნარ). თვითონ ბოლო სულ მეთვი ხნითა...
ვახსნარ. რად სდებარა ვამწყარილი სახით? ბელტიანობა არ ვევაქურბო.
ვეცო. ამის საბაბი მამეს, დედოფალი...
ვახსნარ. მე ვგრძნობ, ვაგრე, მაგრამ ვეცდები შენი ქვეყნით მთლად ვევაქურბო. მოიწი ახლოს, რას ვეცევი ვახსნარ, მე შეიგე ის...
ვეცო, ვინ?
ვახსნარ. ბოქმუნდა.
ვეცო. ნუ თუ? ირ მეყრა... თვალთ-მაცოვ ვახსნარ...
ვახსნარ. ხომ ვეზინდებო?
ვეცო. და მევე როგორ?
ვახსნარ. გული არ დგება თავის ადგილს, რომ მას დღეს მეთვის ვავრგვინს ადავებენ.
ვახსნარ. იქნებ მეთვა შენც მოგესურვებ?
ვეცო. რატომც ვარა, რთი ვარ ნაულები? ვახსნარ. თუ რომ მომეყვები, მაღვრე მონასს, ვეცო. შენს პირს ვაჭარი, ოპ რა კარგია როცა მეუფე ხარ, შენ შეგიძლიან შეაკვეთინო ძოწულელები, სხვა და სხვა ვერი ტანისმომის, ნაირ-ნაირი მამკალები...
ვახსნარ. (წყნით) მე კი ვეგონა ჩემზე ჰევიკობადი. და რატომ, ვეცო? რა დავი

ესემა ხალხით, ყველა სადღესასწაულო უცინის პირი, ყველა მოკრძალებით იკავებს თავ-თავის დღესს.

(დაბ.ეს საღმრთო. ყველა გადგება გარდა არ-ლეკინისა და დედოფლისა, რომელიც სკანდინავიისაა)

არლეკინ. ყურ დამიდეთ, ოჰ, დედოფლო... (შეხება.) დედოფალი. იქით... ეგ ხელი სისხლიანია!

საბარლო ცეცო, სულით ღატაკი. მამ არჩივ: დღეს შენ დღე ხარ.

მე მსურს შენსათვის მიწისა თვისა ბაიბაქი. დედოფალი. დეგრაო მომეცე გონების თვალი.

Р.С.Ф.С.Р. Н.К.П.С. ГОСУДАРСТВЕННОЕ ЧЕРНОМОРСКО-АЗОВСКОЕ ПАРОХОДСТВО

თხანხედა აჭარისხანის ხანსტარლუკ ალა-სრულაგაღლი უმჯინსაჲსი დადგინილამისა

Лесотдел Кожуха ОБЪЯВЛЯЕТ о продаже двух жилых домов

ლომსოი ოლა სოფელი ქალაქი და ბაქოში

Согласно постановления Коллегии Комиссаров Земледелия Аджаристана: Правление союза охотников

объявление. На основании декрета Заккиа и Заксовариума от 5 апреля сего года

ОБЕДИНЕННЫЙ КООПЕРАТИВ „КРАСНАЯ ЗВЕЗДА“

ДОКТОР В. Э. ВЕНЦЕЛЬ Специально: СИФИЛИС

საქართველოს შავი ზღვის სანაპირო ვაჭრობის სამსახური. ყურადღება!

Курортное Управление Грузии. ВНИМАНИЕ! С 27-го Апреля 1923 г.

ბათუმის საბაჟო ამით აცხადებს ყველას საუბრადღებოთ, რომ თანხსაღ

БАТУМСКОЕ ОТДЕЛЕНИЕ Табтреста В. С. Н. Х Грузии